

PROŠNJA LJUBAVI

Anita Pavić

na trgu odbačenih stvari
prosim malo
ljubavi
djeca mi se rugaju
starci me mimoilaze
(zašto moje ruke ostaju prazne)

iz inata uporno prosim
ono čega nema
oči mi prosanjano rastu
srce neoprezno treperi
s mnogo ljudskog umora
u noć napuštam
trg

s brevijarom
pokojnika

PREBIREM ZRNCA...

S. Marija od Presv. Srca

Prebirem zrnca pijeska
s obala morskih...

Tražim samo školjke...

Jer imaju sjaj!

...

Moram se izdignuti:

da vidim More,
da vidim daljine,
da obuhvatim sve horizonte...

Da srce svoje —

Tebi približim.